

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/96/2021
Identifikačné číslo spisu: 2518010338
Dátum vydania rozhodnutia: 18.05.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:2518010338.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kostolanskej a členov senátu JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Dušana Krč - Šeberu na neverejnom zasadnutí konanom 18. mája 2022 v Bratislave, v trestnej veci obvineného H. J. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, o dovolaní obvineného H. J. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3To/157/2019 z 12. mája 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. J. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany (ďalej tiež „súd I. stupňa“), sp. zn. 8T/50/2018 zo 16. septembra 2019, bol obvinený H. J. uznaný za vinného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 30. júla 2018 v čase o 23.00 hod v J. na ulici D. pri B. R. oproti pohostinstvu I. vytiahol strelnú zbraň striebornej farby, typu revolver o dĺžke do 20 cm na V. V., H. V. a E. G. so slovami „čo si, kto si, nepoznám vás“, E. G. začal z miesta ustupovať, na čo obvinený uviedol „čo si, kto si, postrieľam vás“, čo u poškodených V. V., bytom J., H. V., bytom J. a E. G., bytom H. X. Y., vzbudilo dôvodnú obavu o ich život a zdravie.

Za to súd I. stupňa obvinenému podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave (ďalej tiež „odvolací súd“) uznesením, sp. zn. 3To/157/2019 z 12. mája 2020 (ďalej tiež „napadnuté uznesenie“), podľa § 319 Trestného poriadku, t. j. ako nedôvodné, zamietol.

* * *

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal obvinený prostredníctvom obhajkyne dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

V jeho písomnom odôvodnení uviedol, že trvá na tom, že predmetný skutok nespáchal. Počas prípravného konania nebol poučený o tom, že má možnosť zúčastniť sa na vyšetrovacích úkonoch a klásť vypočúvaným svedkom otázky. Ak by bol takto poučený, tak by trval na tom, že chce byť prítomný pri výsluchu svedkov a poškodených a klásť im otázky. Nikdy im nemal možnosť v prípravnom konaní položiť ani jednu otázku, pritom výpoveď poškodených je v každom štádiu iná. Základnou zložkou spravodlivého procesu je právo na obhajobu a v rámci nej možnosť aspoň raz kontradiktórnym spôsobom vypočuť svedka, ktorého výpoveď má podstatný význam pre rozhodnutie. Túto možnosť nemal a nemal možnosť sa vyjadriť ani k vykonaným dôkazom. Orgány činné v trestnom konaní sa nezaoberali otázkou nutnej obrany. Takto získané výpovede svedkov sú dôkazmi, ktoré neboli vyšetrovateľom a súdom vykonané zákonným spôsobom a keďže mu bolo odňaté právo klásť svedkom otázky, tým bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu. Bude nutné zopakovať konanie, v ktorom bude potrebné opätovne, a za jeho účasti, vykonať výsluch svedkov, poškodených a umožniť mu vyjadriť sa ku všetkým dôkazom. V konaní nebola venovaná pozornosť výpovediam poškodených, ktorí na neho čakali v pohostinstve Úspora a ktorí ho napadli takým spôsobom, že sa musel brániť a to voči trom mužom. Bránil sa kričaním a následne sa mu podarilo ujsť. On bol poškodeným, pretože na neho zaútočili a on bol ten, u koho tento útok vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie. Nik sa nezaoberal motívom výpovedí dvoch príbuzných V., ktorí ho chceli potrestať za krádež bicykla. Vyšetrovateľ ani súd neskúmali, že v jeho prípade išlo o nutnú obranu, keď kričal „kto si, čo si, nepoznám vás“, pričom mal v ruke trubku od sedadla bicykla. Voči nemu bol útok, jemu hrozilo ohrozenie života a zdravia. Zľakol sa a mal strach, bol v zmätku a konanie troch mužov u neho vzbudilo dôvodnú obavu o život a zdravie, preto na nich kričal. Išlo teda o čin, ktorý nie je trestný. Strelnú zbraň nemal ani nikomu neublížil. Počas konania vzniesol námietku voči sudcovi krajského súdu, o ktorej nebolo do dnešného dňa rozhodnuté. Vo veci tak konal sudca, ktorý mal byť vylúčený.

Navrhol preto, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom súdu I. stupňa bol porušený zákon v jeho neprospech, zrušil tento rozsudok, ako aj uznesenie odvolacieho súdu, a prikázal súdu I. stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

* * *

Prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany (ďalej tiež „prokurátor“) v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedol, že obvinenému, resp. jeho obhajcovi, bolo v rámci prípravného konania, v štádiu po vznesení obvinenia, umožnené zúčastňovať sa na vykonávaných procesných úkonoch. Obvinenému bolo povolené zúčastniť sa aj na rekonštrukcii skutku, ktorá bola vykonaná aj za prítomnosti dozorujúceho prokurátora, ako aj znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychológia, ktorý následne na obvineného spracovával aj znalecký posudok. O možnosti zúčastňovať sa na procesných úkonoch bol obvinený poučený v rámci jeho výsluchu, čo vyplýva z danej zápisnice. Navyše, obvinený mal právo klásť otázky poškodeným, resp. svedkom v rámci konania pred súdom. Nie je teda pravdou, že by mu bolo odňaté právo klásť svedkom otázky a nebolo ani porušené jeho právo na obhajobu. Obvinený mal možnosť kedykoľvek sa vyjadriť k vykonávaným dôkazom a tento tak aj robil v rámci jeho opakovaných žiadostí o prepustenie na slobodu, resp. preskúmanie postupu vyšetrovateľa.

Pri dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku uviedol, že mu nie je známa skutočnosť, že by mal vo veci konať sudca, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré navrhol obvinený, resp. že vykonané dôkazy nevyhodnotil podľa jeho predstáv.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku uviedol, že oba vo veci konajúce sudy správne právne posúdili zistený skutok a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnili. Skutočnosť, že

obvinený by chcel svoje konanie posúdiť ako konanie v nutnej obrane, nemožno automaticky považovať za splnenie dovolacieho dôvodu. Vykonaným dokazovaním bola jednoznačne vyvrátená skutočnosť, že by obvinený v spornom čase konal v nutnej obrane.

Vzhľadom k tomu, že nedošlo k naplneniu ani jedného z dovolacích dôvodov uvedených v rámci dovolania navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

* * *

K vyjadreniu prokurátora sa písomne vyjadril obvinený prostredníctvom obhajcu, pričom uviedol, že trvá na tom, že skutok nespáchal, nebol poučený o tom, že má možnosť zúčastniť sa vyšetrovacích úkonov a klásť vypočúvaným svedkom otázky. Ak by bol takto poučený, trval by na svojej prítomnosti pri výsluchu svedkov a poškodených, aby im mohol klásť otázky. Nikdy však túto možnosť v rámci prípravného konania nemal. V konaní neboli vytvorené podmienky pre úplné uplatnenie jeho procesných práv obvineného. Takto získané výpovede svedkov sú dôkazmi, ktoré neboli vyšetrovateľom a súdom vykonané zákonným spôsobom. On sa musel brániť voči trom mužom, čomu v konaní nebola venovaná pozornosť. Bránil sa kričaním a podarilo sa mu ujsť. On bol poškodeným, pretože na neho zaútočili. Poškodení na ňom prišli vykonať trest za krádež bicykla. V jeho prípade teda išlo o nutnú obranu, keď kričal „kto si, čo si, nepoznám vás“, pričom mal v ruke trubku od sedadla z bicykla. Bol odsúdený na základe výpovedí otca a syna, ktorí boli nahnevaní a ktorí sa voči nemu správali tak, že to u neho vzbudilo dôvodnú obavu o život a zdravie, tak kričal, ale strelnú zbraň nemal ani nikomu neublížil. Zotrval preto na konečnom návrhu uvedenom v dovolaní.

* * *

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že boli splnené podmienky uvedené v § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

Pokiaľ dovolateľ formuloval dovolanie tým spôsobom, že ním napáda aj prvostupňový rozsudok aj rozsudok odvolacieho súdu, dovolací súd zdôrazňuje, že hoci uvedené rozhodnutia (ako na seba nadväzujúce) tvoria jednotu, obvinený je oprávnený podať dovolanie len proti právoplatnému druhostupňovému rozhodnutiu, čo vyplýva z § 369 ods. 2 Trestného poriadku.

Dovolanie obvineného preto dovolací hodnotil ako podané proti uzneseniu odvolacieho súdu (Krajského súdu v Trnave), bez ohľadu na to, že dovolateľ primárne namieta už konanie pred súdom I. stupňa.

Najvyšší súd pripomína, že v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku je ako dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v dovolaní uvedené, pričom táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb vytýkaných napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (R 120/2012 - I.).

Poznamenáva tiež, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu.

S ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca v mene obvineného, najvyšší súd je viazaný podaným návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a v ňom špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Trestného poriadku).

* * *

Dovolací súd posudzujúc dovolanie obvineného v uvedených intenciách konštatuje, že obvinený v ňom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) a písm. g) Trestného poriadku, tieto v dovolacej argumentácii splyvajú v námietke obvineného, že v prípravnom konaní mu nebolo umožnené byť prítomný pri výsluchoch svedkov (a súčasne poškodených) a preto sú tieto výsluchy svedkov nezákonné.

Právo byť prítomný pri výsluchu svedkov, resp. zúčastňovať sa jednotlivých vyšetrovacích úkonov, pritom je právom obvineného, ktoré spadá do rámca jeho práva na obhajobu. Táto dovolacia námietka preto spadá - pri správnej subsumpcii vytýkanej chyby pod konkrétny dovolací dôvod - pod dovolací dôvod upravený v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku [nie pod písm. g) tohto ustanovenia]; túto dovoláciu námietku preto dovolací súd posudzoval výlučne z pohľadu tohto dovolacieho dôvodu (porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom).

Pokiaľ ide o uvedený dovolací dôvod [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku], právu obvineného na obhajobu v trestnom konaní zodpovedá povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu (podľa jednotlivých štádií trestného konania) vytvoriť obvinenému podmienky pre uplatnenie jeho procesných práv a povinnosť zákonným spôsobom reagovať na ich uplatnenie. Ide o povinnosť vytvorenia obvinenému procesného rámca v zmysle reálnej možnosti na realizáciu jeho procesných práv, pričom spôsob a rozsah ich realizácie už je vecou procesnej aktivity samého obvineného.

Trestný poriadok pritom obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo o sebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zo znenia tohto ustanovenia totiž vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod.

Aplikujúc tieto základné východiská na posudzovaný prípad, dovolací súd zistil, že k porušeniu práva na obhajobu, spôsobom obvineným namietaným, v pôvodnom konaní nedošlo. Nedošlo preto ani k porušeniu jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom.

K námietke o znemožnení mu účasti na vyšetrovacích úkonoch; obvinený v rámci svojho výsluchu 2. augusta 2018 výslovne vyhlásil, že nežiada byť upovedomený o termínoch vyšetrovacích úkonov v danej veci a nechce sa ich zúčastniť.

Uznesením sudkyne pre prípravné konanie, sp. zn. 8Tp/32/2018 z 3. augusta 2018, bol obvinený vzatý do väzby a v ten istý deň mu bol opatrením ustanovený obhajca JUDr. Jakub Križan.

Po ustanovení mu obhajcu boli vykonané procesné úkony :

- 15. augusta 2018 a 14. novembra 2018 boli vypočutí svedkovia (a súčasne poškodení) H. V., V. V. a E. G. - za účasti obhajcu;

- 2. októbra 2018 boli vypočutí svedkovia Mgr. V. R. a Ing. V. L. - za účasti obhajcu;

- 2. októbra 2018 bola vykonaná rekonštrukcia - za účasti obvineného a obhajcu;
- 23. októbra 2018 bol vypočutý svedok H. H. - za účasti obhajcu;
- 14. novembra 2018 bol vykonaný vyšetrovací pokus - za účasti obhajcu.

Z tohto sumarizačného prehľadu vykonaných procesných úkonov v prípravnom konaní je zrejmé, že námietky obvineného o znemožnení mu účasti na vyšetrovacích úkonoch sú celkom nepriliehavé, jeho právo na obhajobu bolo zachované tým, že pri všetkých týchto úkonoch bol prítomný jeho obhajca, pričom pri rekonštrukcii bol prítomný aj osobne obvinený. Rovnako bol obvinený poučený o práve účasti na vyšetrovacích úkonoch, ktoré výslovným prejavom vôle, teda sám a dobrovoľne nevyužil. Jeho právo navrhovať dôkazy, klásť svedkom otázky a vyjadrovať sa k dôkazom, mu bolo plne zachované v súdnom konaní, v rámci vykonávania dôkazov na hlavnom pojednávaní, čo obvinený celkom v dovolacej argumentácii opomína a v konečnom dôsledku ani nenamieta.

Dovolací dôvod upravený v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku preto z pohľadu dovolateľom vytýkaných chýb naplnený nebol.

K námietke obvineného, že podal námietku zaujatosti voči sudcovi krajského súdu a o tejto námietke nebolo rozhodnuté; zo zápisnice o verejnom zasadnutí odvolacieho (krajského) súdu zo 4. júla 2019 vyplýva, že obvinený namieta zaujatosť členov senátu aj sudcov krajského súdu, pretože „sa mu nepáčili formulácie vo väzobnom uznesení“, na čo mu bolo predsedom senátu oznámené, že jeho námietka zaujatosti nemá náležitosti podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku a súčasne namieta procesný postup súdu, preto sa o nej v zmysle § 32 ods. 6 Trestného poriadku nekoná. Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd sa s uvedenou námietkou zaujatosti riadne a zákonným spôsobom vysporiadal a fakt, že sa o námietke zaujatosti, ktorá obsahom spadala do § 32 ods. 6 Trestného poriadku nekonalo, malo svoj zákonný podklad práve v uvedenom zákone ustanovení. Táto dovolacia námietka obvineného preto nenaplnia dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolací súd uvádza, že tento je v zmysle dikcie označeného zákonného ustanovenia naplnený, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie, že súdmi v pôvodnom konaní ustálený skutok bol vo výroku o vine odsudzujúceho rozhodnutia právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci nenaplnia znaky akéhokoľvek trestného činu, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu než pre aký bol obvinený uznaný za vinného. Podstatou správneho právneho posúdenia skutku (správnej právnej kvalifikácie) je tak správna aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený (formulovaný v tzv. skutkovej vete odsudzujúceho výroku o vine) v napadnutom rozhodnutí súdu bol z pohľadu zákonných znakov správne subsumovaný (podradený) pod konkrétnu skutkovú podstatu príslušného trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu.

Podstatou argumentácie obvineného k dovolaciemu dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku je prítomná námietka proti spôsobu, akým súdy oboch inštancií, v pôvodnom konaní, vyhodnotili dôkazmi zistené informácie o priebehu skutku z pohľadu jeho procesnej obrany, založenej na tom, že konal v nutnej obrane.

Potrebné je pripustiť, že inštitút nutnej obrany je ako jedna z okolností vylučujúcich protiprávnosť (činu) upravená v § 25 Trestného zákona, ktorý je (iným) hmotnoprávnym ustanovením v zmysle dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Na druhej strane z dikcie identického ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku súčasne

vyplýva, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

K otázke možnosti, resp. nemožnosti vyhodnocovania skutkových okolností z pohľadu naplnenia znakov nutnej obrany preto bol prijaté trestnoprávnym kolégiom najvyššieho súdu rozhodnutie (R), publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47/2014, ktoré v bodoch II. a III. (pre danú vec relevantných) vyslovuje právny záver, že:

II. Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb. Dikciou za bodkočiarkou vylučuje námietky skutkové, tzn. nie je prípustné právne účinne namietat' že skutok, tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne, ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu.

III. Pre možnosť posudzovania podmienok nutnej obrany alebo putatívnej obrany, ako okolnosti vylučujúcej protiprávnosť činu v dovolacom konaní, by zistený skutok musel obsahovať skutkové okolnosti svedčiace na možnosť konania obvineného v nutnej obrane alebo v putatívnej obrane. Za tejto situácie by bol dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. naplnený vtedy, ak by také okolnosti boli nesprávne právne vyhodnotené, t. j. ako nespĺňajúce kritériá uvedené v § 25 Tr. zák., hoci v skutočnosti by ich spĺňali.

Aplikujúc takto judikovaný záver na posudzovaný prípad dovolací súd konštatuje, že skutok, pre ktorý bol obvinený v pôvodnom konaní právoplatne uznaný za vinného, neobsahuje skutkové okolnosti svedčiace o možnosti konania obvineného v nutnej obrane.

Bez relevancie tak zostáva opakovane zdôrazňovaná obrana obvineného spočívajúca v jeho tvrdeniach o okolnostiach, ktoré majú svedčiť v prospech jeho záveru, že to bol on, kto bol poškodenými napadnutý (on bol obeťou), v dôsledku čoho sa bránil ich útoku, pretože, ako vyplýva z vyššie uvedeného, skúmanie splnenia alebo nesplnenia podmienok nutnej obrany dovolacím súdom je obmedzené len na okolnosti ustálené v skutku, pre ktorý bol odsúdený, bez možnosti dovolacieho súdu hodnotiť dôkazy vykonané súdmi v pôvodnom konaní, za účelom preverenia dôvodnosti takto nastolenej obrany obvineného, pokiaľ dovolacie konanie bolo vedené na podklade dovolania obvineného.

Na podklade tejto argumentácie dovolací súd konštatuje, že chybami dovolateľom vytýkanými nebol naplnený akýkoľvek ním uplatnený dovolací dôvod ani iný dovolací dôvod uplatniteľný obvineným, pod ktorý by ním vytýkané chyby pri správnej subsumpcii mohli byť podradené a preto z dôvodu, že je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, dovolanie obvineného odmietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.